

[Indenrigsministeren.]

tryk, naar det ses i Sammenligning med det, som er Gennemsnittet for samtlige Kommuner inden for den paagældende Kommune-gruppe.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var relativt velvillig stemt over for Lovforslaget, saa længe det drejede sig om at love Kommunerne Penge; men da vi naaede til den Paragraf, hvori der staar noget om, at der er andre, der skal betale Pengene, saa aftog det ærede Medlems Interesse i ganske betydelig Grad, og det ærede Medlem sagde rent ud, om man ikke kunde springe den Paragraf over, for i saa Fald kunde det ærede Medlem tænke sig at være med. Nej, det tror jeg ikke, man kan! Jeg tror, vi maa regne med, at de Penge, Kommunerne her skal have, er rigtige Menneskepenge, som nogle skal betale, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ved nærmere Eftertanke vil finde, at det er overmaade retfærdigt, at det netop er dem, der i disse Aar har haft særlig gunstige Vilkaar, der kommer til at betale det, som de allervanskeligst stillede Kommuner trænger til.

Det er i det hele taget en grim Sygdom at henfalde til, at man gerne vil betale meget ud af Statskassen, men man er mindre interesseret, naar der er noget, der skal betales ind. Jeg har nu siddet en tre Ugers Tid og hørt paa Finanslovdebatten og har haft den tvivlsomme Glæde at høre, hvorledes næsten ikke et Medlem af dem, der har haft Ordet — selv ikke fra de Partier, der i hvert Fald i Teorien gerne vil prædike Sparsommelighed —, ikke har haft et eller andet, der skulde ordnes, og som vilde koste mange Penge. Men, som jeg siger, det er en sund Ting ogsaa ud fra det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Grundsyn, altid at tænke paa, at naar man betaler Penge ud, maa man ogsaa have noget at betale med. Det gælder ogsaa ved dette Lovforslag, og derfor takker jeg det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, fordi han ikke afviser den Del af Lovforslaget. Jeg skulde da tro, at der nok i Udvalget vil kunne komme noget ud af et saadant Forslag. Jeg er, som sagt, villig til at forhandle om alle Spørgsmaal vedrørende Lovforslagets Enkeltheder og skal være villig til at give alle de Oplysninger, man maatte ønske.

H. P. Hansen (Præstø A.): Den højt-ærede Indenrigsminister har i alt væsentligt besvaret de Anker, der fra forskellig Side er rettet mod Lovforslaget. Jeg skal derfor ikke gaa dybt ind paa Problemerne. Til

det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen skal jeg sige, at jeg tror, det er urigtigt af ham at komme ind paa den Tanke, at dette Lovforslag skulde begrænses alene til Sognekommunerne. Det gaar ikke an at skelne mellem Kommuner paa dette Grundlag. Maa jeg her gøre opmærksom paa, at for Bykommunernes Vedkommende har vi jo — lad os kun erkende det — noget, vi kalder indirekte Beskatning, og det viser sig, at for mange Bykommuners Vedkommende kommer ret store Pengesummer ind gennem den indirekte Beskatning, gennem den fastsatte Betaling for Vand, Gas og navnlig vel Elektricitet, hvorigennem man, om jeg saa maa sige, kunstigt holder Ligningsprocenten nede, medens den vilde blive betydeligt højere, hvis man ikke havde disse indirekte Skatter.

Naar det ærede Medlem siger, at Sognekommunerne har haft stærkere forøgede Skattebyrder end Byerne, saa er det til syvende og sidst ikke noget Bevis for, at Skatteyderne har manglende Evne til at betale; det kan nemlig skyldes det, som den højtærede Indenrigsminister sagde, at man tidligere har udskrevet for ringe Beløb i Skatter, saaledes at man nu paa et Tidspunkt, hvor man daarligt kan gøre det, i en Tid, hvor det er vanskeligt for Skatteyderne at bære forøgede Byrder, alligevel ser sig nødsaget til at gøre dette.

Naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde, at der findes en Række Kommuner, som selv er Skyld i Vanskelighederne, saa vil jeg gerne i al Almindelighed protestere imod denne Udtalelse, thi de Kommuner er sikkert meget nemt talt, som hører til denne Kategori. Man sidder jo ikke og ødsler med Kommunens eller Skatteborgernes Penge bare af Lyst til at komme til at øse Penge ud. Nej, naar nogle Bykommuner som vel ogsaa mange Landkommuner er haardt spændt for med Hensyn til Skatter o. s. v., saa skyldes det i meget høj Grad for mange Kommuner, ja, jeg tror næsten, jeg tør sige for alle Kommunernes Vedkommende, den Omstændighed, at man har bestræbt sig for i saa høj Grad som muligt at iværksætte Arbejder for derved at gavne Skatteborgerne, gavne Arbejderne og derigennem hele Erhvervslevet. Og naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sluttelig siger, at man skulde gaa ind i en mere udstrakt Administration fra Ministeriets Side over for Kommunerne i Retning af, at man vel skulde give dem Laan, men til Gengæld have Indseende med, hvad de brugte Pengene til, vil jeg ogsaa her i al Almindelighed